

[Karen Thurøe Hansen]

mærkeligt, at de i dag er med til at stille denne forespørgsel.

Det konservative folkeparti kan ikke stemme for den af fru Tove Jørgensen foreslåede dagsorden. Vi kan derimod stemme for det af hr. Tastesen fremsatte dagsordensforslag.

Ebba Strange (SF):

Socialministeren gentog, at vi forhandler om fremtiden, og at vi forhandler længere ud i fremtiden, end vi giver udtryk for i den forespørgsel, vi har rejst. Jeg vil godt citere fra den skriftlige fremsættelsestale til lovforslag nr. L 189, side 2. Her står:

». . . det må være amtskommunerne, der som altovervejende hovedregel får ansvaret for, at de eksisterende hjælpeforanstaltninger over for særforsorgens klienter videreføres, og dermed ansvaret for at sikre, at det eksisterende serviceniveau ikke forringes . . .«.

Det er det, vi skal til at forhandle om, når vi skal have udlægningslovsforslagene til debat.

Det, vi gerne vil med forespørgslen i dag, er at få folketingsret til at højne det serviceniveau, der er lagt op til i forbindelse med finanslovsforslaget. Derfor mener jeg ikke, at vi tager forskud på hele debatten om udlægningsrapporten. Jeg mener ikke, vi tager forskud på debatten om åndssvageforsorgens udvikling ud i al fremtid. Jeg mener, at vi prøver at tage forskud på udlægningsdebatten netop ved at prøve at sikre et bedre serviceniveau. Men det bliver svært at få igennem, det kunne jeg høre på de bemærkninger, der er faldet.

Så prøver socialministeren at trøste os med, at hvis det viser sig, at de penge, der er på finansloven, ikke slår til, så kan man søge over tillægsbevillingsloven; dér fik man 13 mill. kr. sidste år, og det kunne jo være, man kunne få noget i år igen. Det er jo det, vi ikke er tilfredse med. Vi ville gerne, at finansloven indeholdt en forbedring af serviceniveauet, og det er det, vores dagsordensforslag, som man nu altså søger at afværge, går ud på.

Så nævnede socialministeren også, og det har vi jo hørt mange gange, at det kun var de centre, der havde gode forhold, der skulle afgive personale. Det kan jeg altså ikke få til at stemme med de rapporter, vi har fået både fra Vejle amt og fra Sønderjyllands amt om,

at man også dér, hvis man skal følge de forslag, der er kommet, og som har været til drøftelse i centrene, skal afskedige personale. Jeg nævnte tallene i mit første indlæg. Jeg mener ikke, at de hører med til de centre, der har gode forhold, men jeg spurgte i mit første indlæg og fik ikke svar på, hvor stor forskellen egentlig er mellem det, der kaldes rige, og det, der kaldes fattige centre.

Fru Grethe Philip bebrejdede os også, at vi diskuterede ind i fremtiden. Det har jeg svaret på, det mener jeg ikke vi gør, men selvfølgelig skal vi også udtale os om, hvad vi mener standardkravene bør være på længere sigt. Det mener jeg også ligger i forespørgslen ordlyd.

Så var fru Grethe Philip inde på forholdet mellem åndssvageforsorgens børnehaver og de almindelige børnehaver, fordi jeg havde sagt noget i mit første indlæg om, at jeg syntes, det var en lidt mærkelig politik at nedlægge 60 pladser i åndssvageforsorgens børnehaver i København, samtidig med at ventelisterne til de almindelige børnehaver vokser og vokser. Det, de kan se, som følger med i det område, der hedder børnehaver og daginstitutioner, er jo, at efterhånden som ventelisterne vokser, får børnehaverne flere og flere børn ind, der har vanskeligheder af den ene eller den anden art. Det er ikke så mærkeligt, for de centrale visitationsudvalg, der sidder, vil sikre, at de børn først og fremmest får pladser. Det vil sige, at børnehaverne i løbet af det sidste års tid eller to har fået børn, som i virkeligheden stiller større pædagogiske krav til dem, end børnene gjorde bare et par år tilbage.

Det skal vi ikke bruge debatten til i dag, men når vi har diskuteret disse ting tidligere og jeg har klaget over, at grundnormeringerne i daginstitutionerne var for dårlige, så har vi fået svaret, at man kan ansætte støttepædagoger. Jeg mener, at den kritik – som fru Grethe Philip også har hørt – af støttepædagogerne er berettiget, for jeg mener som sagt, der skal en bedre grundnormering til. Hvis den er god nok, kan man godt bruge enkelte støttepædagoger til enkelte børn, men princippet med bare at fylde op med støttepædagoger løser ikke problemet for de børn, vi står og taler om i dag. Hvis de skal være i de almindelige børnehaver, må der først og fremmest være en bedre grundnormering i